

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 89/06-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť A. Š., B., zastúpenej advokátkou JUDr. D. Š., B., v ktorej namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 51/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. Š. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. februára 2006 doručená sťažnosť A. Š., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. D. Š., B., v ktorej namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 51/04.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že 7. januára 2004 podala sťažovateľka na Okresný súd Banská Bystrica žalobu o náhradu škody vo výške 109 900 Sk, ktorá bola zaevidovaná pod sp. zn. 19 C 2/2004. Okresný súd Banská Bystrica listom z 8. januára 2004 sťažovateľke oznámil postúpenie predmetnej veci Okresnému súdu Bratislava I. Táto vec je v súčasnosti na okresnom súde vedená pod sp. zn. 8 C 51/04. Podaním z 2. júna 2004 sťažovateľka navrhla zmenu žaloby upresnením výšky škody, príslušenstva vymáhanej pohľadávky a náhrady trov konania.

Dňa 27. decembra 2005 sťažovateľka podala do rúk predsedu okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda okresného súdu podaním č. Spr. 2208/05 zo 16. januára 2006 sťažovateľke oznámil, že *„jej sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní v čase od 30. 6. 2004 ku dňu podania sťažnosti je dôvodná“*.

Postupom okresného súdu v predmetnej veci došlo podľa sťažovateľky k porušeniu jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo podľa nej uznal aj predseda okresného súdu.

Sťažovateľka sa vo svojej sťažnosti domáhala aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk, ktoré odôvodnila tým, že okresný súd v predmetnej veci nekonal bez zbytočných prietahov, čím jej *„spôsobil stav právnej neistoty“*, počas trvania ktorého *„t. j. od 30. 6. 2004 doteraz sťažovateľka pričinením súdu nevie riadiť a riešiť svoje finančné operácie, čo má negatívne dôsledky na život jej rodiny a ona sama svojím konaním k prietahom v konaní nijako neprispela“*.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľka ústavný súd požiadala, aby nálezom vyslovil, že:

„nekonaním Okresného súdu Bratislava I bolo porušené právo sťažovateľky zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, priznáva sa jej finančné zadosťučinenie 100.000,- Sk, ktoré jej bude vyplatené do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.

Právnej zástupkyňi sťažovateľky JUDr. D. Š. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia 5. 330,- Sk (2 právne úkony á 2.501,- Sk, prevzatie + príprava, písomné podanie, 2 x režijný paušál á 164,- Sk), ktorá jej bude vyplatená do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že jej predmetom je namietané porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 51/04.

Ústavný súd pripomína, že v konaní, v ktorom sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia jej základných práv, považuje za prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu (ktorý môže prispieť k urýchleniu konania, resp. odstráneniu nečinnosti súdu) sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 80/1992 Zb.“), resp. po 1. apríli 2005 sťažnosť na prietahy

v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka vo vzťahu k okresnému súdu pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepostupovala tak, ako jej to umožňoval § 17 ods. 1 zákona č. 80/1992 Zb., resp. po 1. apríli 2005 § 62 zákona č. 757/2004 Z. z.

Ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti podľa citovaných ustanovení sťažnosť z 27. decembra 2005 (v konaní, ktoré začalo v januári 2004) doručení okresnému súdu 29. decembra 2005, po podaní ktorej bola vzápätí 3. februára 2006 podaná sťažovateľkou prostredníctvom jej právnej zástupkyne sťažnosť ústavnému súdu.

Predseda okresného súdu vo svojej odpovedi č. Spr. 2208/05 zo 16. januára 2006 konštatoval, že sťažnosť sťažovateľky je podľa neho dôvodná a taktiež ju informoval, že po ukončení prípravy pojednávania bol v predmetnej veci konajúcou sudkyňou nariadený termín pojednávania na 23. máj 2006.

Ústavný súd podotýka, že podanie sťažnosti v tak krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, s ohľadom na dĺžku predmetného konania, ako aj obsah odpovede predsedu okresného súdu zo 16. januára 2006, z ktorej vyplýva, že tento v predmetnej veci na základe sťažnosti sťažovateľky na prieťahy v konaní odstránil stav nečinnosti v predmetnom konaní, sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prieťahom vo veci samej (mutatis mutandis IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05).

Sťažovateľka taktiež nepreukázala ani netvrdila, že podmienku podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nespĺnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľka nevyčerpala opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu jej základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľka oprávnená podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2006